

הערל פרק שמיני יבמות

עז.

עין משפט
נר מצוה

פא א טוש"ע י"ד סימן
רמז סעף לו
בהג"ה:
פב ב ג מיי"ט פיי"ט מהלכ'
אסורי ציאה הלכה יג
טוש"ע אה"ע סימן ד
סעף ו:

הגהות מהר"ב רנשבורג

מלמד שהיה
נחמד על
הנחמד יושב בחיקו של
דוד. ו"ב ע"י בעשרה
מאמרות מאמר אס כל חי
חלק ב' סי' י"ד דף מז
ע"ב ובפירוט יד יהודה
סס:

תוספות ישנים

[illegible]

אם קודם מעשה אמרה שומעין לו. אר"ת דהיינו דוקא היכא דהוא עלמא נוגע בדבר כגון יתרא שהיה צריך ללואה הוראה שהרי בת ימי נשא כדמציז אשר בא אל אביגיל בת נחש ואומרין צפ"ק דבבא בתרא (דף וי.) וסע) בת מי שמת בעטיו של נחש עד בפרק נושאין על הארסוס (לקמן דף נח. סע) גבי גר שהעיד על אשתו ושבעה בניו וצפ"י עשרה יוחסין (קדושין דף ע:) גבי עובדא דרבי יהודה בכל דוכתא דמייית לה היו הן צריכין ללואה הוראה אבל אם היו הן צריכין ללואה הוראה שומעין לו אפי"י שלא אמרה עד שעת מעשה:

כתנאי עמוני ולא עמונית.

וא"ת לר' יהודה תקשי
 ליה מצרי ולא מצרים ואמר ר"י דגבי
 עמומי ומואזי היה לו לקצר ולכתוב
 עמון ומואז הלכך מדכתיב עמומי
 ומואזי אית לן למדרש דלמעט עמומית
 ומואזית קאמי אצל מצרי אם היה
 כותב מצרים היה מאריך יותר והא
 דכתיב אדומי ולא כתיב אדום אגב
 מצרי כתיב אדומי א: **הכא בתיב**
מצאנתי דוד. א"ע שדך עזמו
 אמרה צרות הקדוש אמרו:

מִבְּהֶן גְּדוֹלַת בְּאַלְמָנָה מֵהָ לֵב"ג
בֹּ'. תִּימָה דְּמִיִּיתִי לְרֵצִי

ויסמי האי דינא דכ"ג באלמנה וחלל
דאפילו לרבי יהודה לית ליה האי דינא
משום דאינא למיעבר דפרידן הכא
ומה להנך השוה שבהן שכן יש בהן נד
עבירה כדאמר בפרק בתרא דקדושין
(דף ע"ט. וס"ט) והוא לית לאחוי דינא
לדלאין מיניה ר' יהודה דעת גר זכר
בכרת חלל זכר מחלל ומצרי ראשון
כדאמר התם ומיהו לענין שאר גנות
וגרים אינא למימר לית ליה לרבי יוסי
דינא דר' יהודה דלא חשיב ליה נד
השוה שאינו ברוב קהל כיון דגר ראוי
לקהל ולכן פירש בקונטרס התם
אצרי אלו לישור פ"י יעקב דפליג ארבי
היהודא אכל הכא גר עמומי דחשיב
הוא נד השוה כדאמר הכא כיון דאין
ראוי לצא בקהל קשה אמאי לא נדון
לר' יוסי מחלל ומצרי ראשון שחפסל
דעת עמומי ששטא עמומית לכהן אע"ג
שסרואיה לצא בקהל וי"ל דקסבר ר'
יוסי כיון דבת מצרי ראשון אינה
סרואיה לצא בקהל אין לעשות נד
השוה מפסול כהונה ופסול קהל ללמוד
מחא צעלמא לפסול כהונה ואין
להקשות דלינף שפוסל גר בציאתו
מחלל ומצרי ראשון דהשתא יש לעשות
נד השוה כיון שאין אנו באין לעשות
נד השוה ממנה ממה שבנותיהן
פסולין זו לקהל וזו לכהונה אלא ממנה
שאינו ברוב קהל דגר חשוד ברוב
קהל לצא בקהל כדפרישית ושוב דמה
להנך שכן זרעם פסול תאמר בגר
שבצתו כשרה אכל קשה דמחזיר
ה ד"ה מה) דלרבנן לא ילפינן מאיסור
ה ורבי יהודה ודאי יליף במה הנד
יכתי ילפינן לעיל בהחולץ (דף מה.)
ת גר עמומי ששטא בת ישראל יוכיח
וגר עמומי אינו פוסל בציאתו אחי
י"ש **בין אבד פסול**ה. הקשה
איכא בינן תנא קמא לר' יוסי א"ר
ב"י גר עמומי קאמר דאין כל זרעו
אכל ריש לקיש דפוסל הכא יאמר
כהן גדול שציאתו בעבירה כו' דא"כ
כהן גדול באלמנה שזרעו פסול כו'
שני אלינא דנפשיה נקיט האי לישנא:

מצרי

אס קודם מעשה. שבאת הוראה לידו אמרה ושנאה לתלמידיו ציית המדרש בשם רבו שומעין לו בשעת הוראה ואס לאו אין שומעין לו שמא מחמת מעשה הבא לידו אמרה: דהא שמואל וצית דינו קיים. ומילתא דעבידא לגלויי הוא ולא משקר בה: הנה צאה. דאין דרך

אֶשֶׁה לָעָם מִצִּיּוֹן: כִּתְּחִיל: דְּלִיכָה
דִּנְקָקָא לִיָּה מַעֲמוּי וְאִיכָא דִּנְקָקָא
לִיָּה מַעַל דְּבִר: מוֹסְרוֹם. הֵן לְרִעוּת
שְׁקוּרִישׁ בְּהֵן הַעוֹל: פִּסְחָם. שְׁהִמְרַת
אֶת הַנְּקוּבוֹת: נַעֲמָה. אִמּוֹ שֶׁל
רַחֲבֵעַם וּמִמֶּנָּה יֵאָחַז מַלְכֵי בֵּית דָּוִד:
נִפְלְאוּמִיד וּמַחֲשׁוּבִיד אֲלִינוּ. עֲלִי
נַעַל רַחֲבֵעַם בֵּן בְּנֵי חֲשַׁבְתָּ לְטוֹבָה
כְּשִׁמְרַת אֶת הַנְּקוּבוֹת: אִי אִמְרִי:
בִּשְׁעָה שֶׁנִּשְׁחַחְתִּי עִתָּה בִּצְחִי לְגְדוּלָה
וּמִקְרָב פִּסְקוּ לִי גְדוּלָה וְזוֹ וְלֹא
יִדְמַתִּי שְׁמִימִי אֲבִירָם נִכְתָּה עֲלִי
לְרִעוּתָא סָפֵר: בַּח גַּר עֲמוּיִי. אִי
סִלְקָא דַּעֲמָךְ עֲמוּיִי שְׁתַּגִּיירָה אֲשֶׁמּוּ
עֲמוּ וְהוֹרַתָּ וְלִידְתָּה בְּקֹדֶשֶׁה: בַּח
חֲלָל פִּסְוֹלָה לִכְהוֹנֵה בַּח עֲשֶׂרָה יוֹחֲסִיָּן
וּפְלוּגוֹתָא דְרַבִּי יְהוֹדָה וְר' יוֹסִי בִּפְרִק
עֲשֶׂרָה יוֹחֲסִיָּן: מִנָּא לִיָּה. מִנָּא תִּימִי
אֵן הָאִי דַּמְשׁוֹם דְּלִיָּן רִאִי לִבָּח בְּקֹהֶל
בְּחַם פִּסְוֹלָה יוֹתֵר מִשְׁאֵר גְּרָם הוֹאִיל
וּקְבוּצוֹתֵיהֶן מִתּוֹרַת: מִכְּזֵן. גְּדוֹל
בְּאַלְמָנָה. דְּהוֹאִיל וְאִינוּ רִאִי בַּח
בְּחַם חֲלָלָה וּפִסְוֹלָה לִכְהוֹנֵה: מַה לִּיָּג
שֶׁן בִּיאָחֻז צַעֲזִירָה. תֹּאמַר עֲמוּיִי
שִׁנְאָה עֲמוּיִית שְׁאִין בִּיאָחֻז צַעֲזִירָה:
חֲלָל וְכִי יוֹכִיָּה. שְׁמוּתָר בַּח יִשְׂרָאֵל
וְאִין בִּיאָחֻז בַּח צַעֲזִירָה וּבְחַם פִּסְוֹלָה
לִכְהוֹנֵה: מַה לְחָלָל שֶׁן יִצִּירְתוּ צַעֲזִירָה.
בִּיאָחֻז אֲבִי וְאִינוּ צַעֲזִירָה תֹּאמַר
עֲמוּיִי שְׁאִין יִצִּירְתוּ צַעֲזִירָה: ר"ג
יוֹכִיָּה. שְׁאִין יִצִּירְתוּ צַעֲזִירָה וּבְחַם
מִאֲלָמָנָה פִּסְוֹלָה: הִלֵּךְ הַשּׁוֹה שֶׁבֶן
שְׁאִינִן בִּירוֹב קֹהֶל. אִינִן כְּשֹׂאֵר רֹב
יִשְׂרָאֵל שְׁהִי יֵשׁ בְּכוּלֵּן חֹל פִּגּוֹם כֵּהֵן
גְּדוֹל בִּיאָחֻז צַעֲזִירָה חֲלָל יִצִּירְתוּ
צַעֲזִירָה עֲמוּיִי אִינוּ רִאִי לִבָּח בְּקֹהֶל:
אֵד עֲזִירָה. בַּח כֵּהֵן גְּדוֹל יִצִּירְתָּה
צַעֲזִירָה בַּח חֲלָל יִצִּירְתָּ אֲבִירָה צַעֲזִירָה
תֹּאמַר עֲמוּיִית שְׁאִין עֲזִירָה לֹא
בִּיצִירְתָּה וְלֹא בִּיצִירְתָּ אֲבִירָה וּשְׁשִׁיעַ
שִׁכְשָׁרָה: אִמַּר לִיָּה אִין. וְלִקְמִיָּה לִיָּין
מַעֲמוּי: בַּח גַּר עֲמוּיִי וּמִזִּירָה שִׁנִּי.
שִׁנְשָׂאוּ בַּח יִשְׂרָאֵל וּבִיאָחֻז צַעֲזִירָה:
דַּמִּי

מסורת הש"ס

(א) [לעיל סט. וש"נ],
(ב) קדושין ע: לקמן נח.
במורות לח: (ג) [לעיל נז].
קדושין עז: (ד) ג"ז שם,
(ה) קדושין עח: (ו) [קדושין
כא. וש"נ], (ז) [קדושין עז:].
(ח) [שם], (ט) [ע"ב],

תורה אור השלם

1. וְאֵת עֲמֶשָׁא אֲשֶׁל
אֲבִשְׁלֹם וְעִמְשָׁן יֹאבֵל
הַדְּבָר וְתַעֲשֶׂה בֵּן אִישׁ
שִׁמּוֹן יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי
אֲשֶׁר בָּא לְאַבְיֹת בֵּן
נָחֵשׁ צִחוֹר אֲחִיזָא אִם
יֵאָבֵב: שְׂמוּאֵל ב' כ ה
2. וְאֲבִיגַיִל לְדָוִד אִשָּׁה
עֲמֶשָׁא וְאִבִּי עֲמֶשָׁא יִתְרֵה
הַשְּׂמֹנֶעֱלִי:
דברי הוי"א א' ב
3. אֲלֵבָא עֲמֹנִי וּמוֹאָבִי
בְּקֹלָהּ יֵם דֹּר עֲשִׁירִי
4. עַל יִבְאֵל קֹלָהּ בְּקֹלָהּ
דִּבְרִים נִג ד
5. כִּל כְּבוֹדָה בֵּן מִלֵּךְ
פְּתִימָה מִשְׁבַּעְצוֹת וְזָבָה
לְבוּשָׁה: תְּהִלִּים מ' ד
6. יִיאֲמֹרֵי דְאִיזָא אִיחָה
שְׂרָה אֲחֵרָה וְיִמְלֹךְ הַנָּה
בְּאֵהֱלָהּ: כְּרִישְׁתִּי ז' ט
7. עַל דְּבָר אֲשֶׁר לִי בְּעוֹר
קִדְמוֹ תִּחַבֵּם בְּלִתִּים
וּבְמִסִּין בְּרִדָּה בְּאִשְׁתִּי
מִמְצָרִים וְנִשְׁכָּר שְׂכָר
עֲלִיךְ אֵת בְּלִתִּים בֵּן בְּעוֹר
מִשְׁתָּרִי אִרֵם הַנִּרְיִם
לְקַלְלָהּ: דְּבִירִים נ' ז
8. אָנֹכִי ב' בֵּן אֲנִי עֲבָדְךָ
אֲנִי עֲבָדְךָ בֵּן אֲמִתֵּךְ
פִּתְחוֹת לְמוֹטָרִי:
תְּהִלִּים כ"ט טו
9. רְבוֹת עֲשִׂיתִי אֲתָךְ
אֵלֹהִי: נְפִלְאוֹתֶיךָ
וּמִשְׁתַּבְּחֵיךָ אֵלֵינוּ אֵין
עַד אֲלֵךְ אֲנִידָה
וְאֲדַבְּרָה עֲצָמוֹ מִשְׁפָּר:
תְּהִלִּים מ' ז
10. אֲזִ אֲמַרְתִּי הַנָּה בְּחַיִּי
מִגִּלְתִּי סֵפֶר כְּתוּב עָלַי:
תְּהִלִּים מ' ח
11. וְכִמּוֹ הִשְׁרֵעַ עָלַי
וְהִצִּינִי מִלְּאִמָּרִים בְּלֹט
לְאִמֹר קוֹם אֵלֶיךָ
אֲשֶׁרְךָ וְאֵת שִׁתִּי בְּנִתִּיךְ
וְהַנְּצִיאתָן פֶּן תִּסָּפֵק בְּעֵינִי
הַיְדִיר: כְּרִישְׁתִּי ט' ז
12. מִצְאָתִי דוֹד עֲבָדִי
בְּשֵׁם קִרְשִׁי מִשְׁתִּיחִי:
תְּהִלִּים פ' טא

הגהות הב"ח

- (א) גמ' הכי תרגמו:
(ב) שם דלמא צעמוני
שנשא כ"ל ותיבת ודאי
נמחה:

מוסף רש"י

כל תלמיד חכם שמורה
הלכה וצא. כלל משה
שלא שמעוהו מאמר
(בבבבבב) אא אורם
מעשה אהרה. ארם
שלא שמעוהו לרם הים רגל
לשמו תלמידי (קקקק)
(חח) אורם שלא שמעוהו
(בבבבבב) אורם
(לל) אורם לארם שמעוהו
תלמידי בשם רב (קקקק)
(אא) שרומעין לו. אורם
לאורם שבעת משה
(סס) וועשין
(בבבבבב) אורם
אור שרומעין לו. אורם
אורם לערם בשם
שלא שמעוהו משה רבא
שלא מוחת משה רבא
(קקקק) אורם
(לל) אורם ורב משה
אורם אורם שבעת משה
אורם לרם אורם (קקקק)
(חח) אורם רב ורם אורם
שמעוהו רב חל
רב. ופסול לרם, אורם